

Se skauty do USA

Reportáž z Celosvětového skautského jamboree (World scout jamboree)

V pondělí 22. července začalo 24. Světové skautské jamboree v Západní Virginii v USA a z České republiky na něj zamířila historicky největší výprava, čítající na 500 skautů a skautek.

World scout jamboree, často jen WSJ, je celosvětové setkání skautů, konající se co čtyři roky. V roce 2019 ho organizovaly Spojené Státy Americké spolu s Mexikem a Kanadou, účastnilo se ho asi 45 000 skautů ze 150 zemí a proběhlo v národní skautské rezervaci, jejíž celý název zní The Summit Bechtel Family National Scout Reserve, zkráceně Summit Bechtel Reserve, tedy SBR.

Co se týče naší účasti, to celé začalo docela nenápadně, Aňa jednou na schůzce, zdánlivě jen tak, beze smyslu, řekla: „A co kdybychom jely na Jamboree?“ Chvilí bylo ticho a pak se ozvalo několik hlasů: „No, vlastně proč ne...“ Po dvou týdnech jsme se shodly na tom, že tři z nás by mohly jet, ovšem pod podmínkou, že pojedou alespoň dvě holky a naše vedoucí.

O rok a půl později, po složité registraci a zaplacení zájezdu, o půl třetí ráno 21. července 2019, spolu se sedmi dalšími skauty postáváme v hale svinovského nádraží. Asi za dvacet minut by měl odjíždět vlak do Břeclavi, odkud taxíkem dojedeme do Vídně. Měl by. Už od samého začátku neklape všechno tak, jak bychom si přáli. Ale po napjaté cestě konečně sedíme v letadle, kterým doletíme do Londýna a pak s přestupem do Washingtonu, D.C. Zde nastávají další komplikace, protože zpoždění neměl jen vlak, nýbrž i letadlo, a autobus, který na nás měl čekat na letišti, již odjel. Po několika hodinách strávených ve Washingtonu, kde je neuvěřitelné horko, přestože je noc, pro nás přijíždí jiný autobus. Kolem poledne konečně dorážíme na místo, do Summit Bechtel Reserve.

Na tábořišti se už vybalují a rozkoukávají další skauti, ačkoliv oficiálně akce začíná až zítra. Potom, co postavíme stany a zjistíme, kde jsou například sprchy, nebo krizové centrum, se s pár dalšími vydáváme na vůbec první obhlídku ostatních tábořišť. Všichni jsou v dobré náladě a mají chuť poznávat jiné skauty.

Logo české výpravy (kontingentu) ↑ a celého jamboree ↓

Náš oddíl ↑ Most spojující části rezervace ↖ Moje vyměněné předměty ↗

Velkým trendem a součástí všech jamboree je vyměňování předmětů, anglicky „to trade“, nebo „to change“, španělsky „vender“. Tohle slovíčko můžeme slyšet úplně všude, doslova na každém rohu. Vyměnit se dá téměř cokoliv, co má něco společného se skautingem, nebo se zemí, ze které dotyčný pochází, ale někdy taky úplně náhodné věci, které se někomu líbí, nebo je z nějakých jiných důvodů chce. Například jednou kamarádka, měřící ani ne 160cm, uviděla vysokého kluka, který měl tričko, které se jí prostě líbilo a chtěla ho za každou cenu. Po překvapivě krátkém rozhovoru bylo tričko její. Fakt, že onen kluk byl nejméně o dvě hlavy vyšší, už nehrál zas tak významnou roli.

Kromě „tradování“ a navštěvování dalších skautů máme možnost trávit čas také mnoha různými sportovními aktivitami, z nichž některé jsou opravdu netradiční, minimálně v naší republice určitě. Můžeme si zkusit střelbu ze zbraní od luku, přes vzduchovku, až po brokovnici, nebo se svést po několikakilometrovém lanovém sjezdu. Kromě těchto aktivit, které jsou časově omezené pouze dlouhou frontou, jsou tu taky aktivity, které můžeme absolvovat jen v určitých dnech. Do těchto aktivit se asi dají, kromě sjezdu řeky na raftech a túry na Mount Jack, na kterém byly další sportovní aktivity, zařadit i takzvané ceremoniály, velké show, které jamboree zahájily a ukončily. A samozřejmě taky drobné i větší párty, organizované jednotlivými zeměmi, oddíly, nebo nadšenci.

Skauti při zahajovací show ↑ zip line ↙ závěrečný ceremoniál ↘

Po areálu jsou rozmístěny, kromě tábořišť, drobných nemocnic, krizových center, zázemí pro aktivity, a jiných, také další stany a budovy s různými zajímavými účely. Prvním příkladem jsou takzvané EXPO stany, do nichž právě jdeme nahlédnout. Každá země má svůj EXPO stan, ve kterém se může prezentovat. Nejdříve se podíváme do našeho českého stanu. Máme možnost nahlédnout do podsadového stanu, uplést si turbánek, projít si stanový tábor ve virtuální realitě nebo se třeba podívat na animovaného Krtečka. Skauti z různých zemí se prezentují velmi různě, ale i v tomto ohledu se dají najít stále se opakující prvky. V každém stanu je možno zjistit základní informace o zemi a tamějším skautingu, často si můžeme zkusit něco vyrobit nebo vyplnit kvíz. V „Japonsku“ se můžeme vyfotit v kimonu, v „Austrálii a Novém Zélandě“ zase ochutnáváme typická národní jídla, povětšinou výrazné a pro nás nepřiliš lákavé chuti. Na plné čáře ale vítězí bangladéšský EXPO stan, kde máme možnost se nechat potetovat henou a hned za ním taky český, ve kterém je příjemný chládek a po namáhavém dni v něm trávíme více než hodinu, ležící na dece, sledováním starého dobrého Krtečka.

Této značce i skautům za ní jsme se prostě museli smát.

Ve Washingtonu se ještě vyspíme a hned ráno nasedáme do autobusu, kterým dojedeme do Philadelphie, města, ve kterém stojí dům, kde vznikla vlajka Spojených států. Kromě této památky zhlédneme ještě Independence Hall, The Liberty Bell, The Franklin Institute a další, podle našeho průvodce významné, památky.

Socha Svobody, bohužel ze země

Zde nepřespíme ani jednu noc a ještě večer přijíždíme do New Jersey, města svou rozlohou velmi podobnému Frýdku-Místku, které má však více než čtyřikrát větší počet obyvatel. Kromě hotelu nás tu však nic zajímat nebude, protože hned ráno přejíždíme do mnohem zajímavějšího a slavnějšího města, New York City. Náš denní program je pořádně nabitý a tady obzvlášť. Postupně se podíváme na World Trade Center, Empire State Building, Sochu Svobody a mnoho dalších. Ze všeho nejdřív jedeme do Central Parku, kde stojí pomník Dvojčat, odtud je to jen kousek na Times Square, tak se rovnou podíváme i tam. Nyní jsme se přesunuli k Empire State Building a stoupáme do nejvyššího přístupného patra. Je tu krásný výhled na město. Pro dnešek toho bylo hodně, musíme se taky stihnout vrátit do hotelu v Jersey City. Ráno nasedáme na trajekt a jedeme se podívat na Ellis Island, na kterém stojí muzeum přistěhovalectví, asi po hodině nás trajekt odveze na Liberty Island se Sochou

Svobody, na kterou bohužel většina z nás nestihá vyjít, takže se musíme spokojit s pohledem ze země. Ještě ke všemu jsme se nevešli všichni na stejný trajekt a tak nás asi patnáct musí čekat na další, který pojede až za dvacet minut. Díky této časové prodlevě nám ujel autobus, s nímž ostatní dojeli na Times Square, takže nám vedoucí po několika telefonátech sdělila: „No, musíme dojít pěšky.“ Na Times Square jsme ale měli mít skoro tři hodiny volna a tak jdou čtyři z naší skupinky, spolu se mnou, napřed. Přece si nenecháme utéct volný čas v NYC. Po necelých sto metrech rychlé chůze Kuba vykřikl: „dívejte!“, jeho ukazovák směřoval ke stojanu s koly na půjčení. Nakonec z rozchodu na Times Square stíháme něco přes dvě hodiny. Po tomhle zážitku už si na rekolo dlouho nesesdu.

Cesta zpátky je stejná cestě do Ameriky, jen naopak a s tím rozdílem, že neodlétáme z Washingtonu, nýbrž z New Yorku. Odlétáme v podvečer 7. srpna a domů přijíždíme, částečně díky časovému posunu, až večer 8.

Jamboree byla skvělá akce, ze které si odvážíme opravdu hodně zážitků, přátel i skautských suvenýrů.

Detail z The Lincoln Memorial